

Београд - Рашчињени епископ умировљени рашко-призренски Артемије у разговору за Данас истиче да су за њега одлуке Светог архијерејског сабора СПЦ о ступању у раскол, рашчињењу и враћању у монашки чин „неприхватљиве као неканонске“ и да „немају никакво практично дејство“. Објашњава да је за њих сазнао из медија. За кривичну пријаву, најаве нових тужби и прозивке које му упућују поједини архијереји СПЦ каже да су „нове клевете у медијском линчу којем је изложен већ девет месеци“.

Митрополит Амфилохије каже да се црквени процес против Вас водио од 2006, да Вам је Синод судио у првој, а цео Сабор сада у другој инстанци, тако да у последњим саборским одлукама нема ничег спорног и да су оне коначне. Како Ви гледате на то?

- То су најобичније приче да би се оправдало оно што се догађало и на овом последњем Сабору. Тобоже, процес траје годинама, позиван сам толико и толико пута, што уопште није истина. Никакав процес, ни 2006, а ни 2010. није ни почињао, нити трајао. Било је само разговора, примедби, али то се не може назвати процесом, јер није било тужбе, оптужнице, саслушања и сучељавања чињеница и доказа. До сада сам више пута тражио да Сабор пре сваке друге дискусије оцени синодске одлуке од 11. фебруара, којима сам привремено разрешен дужности управе у ЕРП. На мајском заседању Његова светост и синодалци одбили су да се Сабор о томе изјашњава, и одмах наставили с читањем такозване оптужнице после чега су донели одлуку о трајном разрешењу. И за ово јесење саборско заседање предао сам Синоду допис у којем сам рекао да од Сабора очекујем да преиспита одлуку Синода, поново размотри своју одлуку од 4. маја, да се моји и њихови разлози сучеле, па да видимо који су утемељени на канонима, а који нису. На јесењи Сабор нисам позван, а уместо да расправи спорна питања Сабор је попунио ЕРП. То је такође неканонски поступак. Канони забрањују да се за живота једног епископа поставља други. Епархија се не попуњава док се не упразни или смрћу надлежног епископа или валидном пресудом о његовом рашчињењу. У овом случају није било ни једног ни другог. Хвала Богу, ја сам жив и здрав, а валидна пресуда о мом рашчињењу не постоји.

Због чега сте најпре прихватили синодске и саборске одлуке о разрешењу, иако се са њима нисте слагали, а онда средином септембра одлучили да их, ипак, више не прихватате?

- У почетку сам прихватио те одлуке ради мира и јединства у СПЦ. Међутим, Синод ми је током лета упутио још неколико одлука, епитимија - казни, да би 26. августа уследио синодски акт са 17-18 оптужби за неке моје наводне кривице и с новом претњом о предузимању канонских мера. То ме је уверило да другој страни није стало до мира и јединства у СПЦ, па сам 13. септембра одговорио дописом у којем сам објаснио зашто сам прихватао раније одлуке, иако се нисам с њима слагао. Пошто такав мој помирљив став није довео до мира и јединства у Цркви, него до хаотичног стања у ЕРП, отворено, јасно и при потпуно чистој свести и савести изјавио сам да будуће, као ни претходне неканонске одлуке, нећу прихватати, нити им се повиновати. Пред Богом и Црквом ја сам доживотни епископ рашко-призренски.

Може ли Ваше неприхватање саборских одлука да доведе до још тежих казни - искључена из црквене заједнице?

- Наравно да они могу још штошта да ураде. Али, то ће остати само на папиру. Ни убудуће нећу прихватати ништа што је неканонско.

Шта Вас је навело да одете и служите литургију у Дубоком потоку упркос забранама црквених власти?

- Имам осећај да је управо изрицање забране свештенодејства 15. септембра имало за циљ да прекршим ту забрану и тиме им дам у руке аргумент да до краја испуне своју намеру да ме лише чина. Иако сам одговорио да ту одлуку не прихватам, у пракси нисам служио из два разлога. Нисам хтео да наносим непријатности свом брату у Христу владици сремском Василију, који ме је братски позвао и прихватио, а с друге стране да не бих Синоду и Сабору дао материјални доказ за рашчињење. Шта ме је побудило да 18. новембра, ипак, одем на КиМ, у своју епархију, у Дубоки поток? Управо то што је тог дана Сабор, на који нисам ни позван, и пре разговора о постојећим проблемима попунио моју епархија. Преко тога нисам могао, нити хтео да пређем. Сматрао сам да је потребно и практично показати да се држим своје речи да неканонске одлуке не прихватам и да им се нећу повиновати. Зато сам отишао у свој манастир. Иако сам могао, нисам хтео да служим на било ком другом месту.

Како коментарише оптужбе да је то био „пуч“, па чак и наводни покушај стварана нове цркве на КиМ уз помоћ међународне заједнице, што би, према тврдњама министара Ивице Дачића и Горана Богдановића, могло да угрози националне и државне интересе?

- То су празне речи. По чему је то узурпирање црквене имовине? Шта сам понео из Дубоком потока? Јесам ли манастир понео на леђима? Сада се покушава да се ствари покажу што црње и горе. Прича о новој цркви појавила се пре Сабора, без икаквог основа. Никада никоме нисам рекао да намеравам да стварам некакву своју нову или праву светосавску цркву. То су просто глупости и то је у домену медијског линча који траје већ девет месеци - од 11. фебруара до данас.

Спекулише се да Ваш одлазак у Дубоки поток има политичку позадину?

- То је потпуна неистина. У томе нема никакве политичке конотације.

Како коментаришете тврдње да сте под полицијском присмотром због наведеног плана да напустите Србију?

- У страху су велике очи.

Да ли очекујете да будете ухапшени?

- Све што Бог допусти, примам са благодарношћу, па и хапшење, наравно, ако има зашто. А ако нема зашто, тек тада се треба радовати, по речи Господњој: „Благо вама ако вас успрогоне...“.

Против Вас је поднета кривична пријава због узурпирања црквене имовине на КиМ.

Спекулише се о новим кривичним пријавама због послована ЕРП, а владика Атанасије јавно Вас прозива због рачуна у српским и грчким банкама. Шта је Ваш одговор на све то?

- То су најобичније клевете. Ако има тако нечег, нека пружи доказе.

(Данас)